

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik samt med förslag till lag om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner en ändring av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering om internationell taxitrafik på väg och antar en lag om den överenskommelse som gäller ändring av överenskommelsen. Bakgrunden till ändringen av överenskommelsen är lagen om transportservice som trädde i kraft den 1 juli 2018 och som ändrade de nationella bestämmelserna om taxitrafik så att skyldigheterna i fråga om bedrivande av taxitrafik lindrades. Syftet med ändringen av överenskommelsen är att ändra överenskommelsen mellan Finland och Sverige om taxitrafik så att överenskommelsen motsvarar den nationella lagstiftningen. De viktigaste ändringarna i överenskommelsen gäller sådana i överenskommelsen avsedda dokument som ska medföras vid bedrivandet av trafik och de behöriga myndigheter som anges i överenskommelsen.

I regeringens proposition ingår också ett förslag till lag om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen. I lagen stryks sådana skyldigheter i fråga om bedrivande av taxitrafik som inte längre ingår i de nationella bestämmelserna om taxitrafik, såsom skyldigheten att återvända till stationsplatsen efter transporten samt den särskilda tystnadsplikt som gäller förare. En annan central ändring gäller lagens administrativa påföljder och straffbestämmelser. Bestämmelserna ändras så att de motsvarar den nationella lagstiftningen. En del av straffbestämmelserna föreslås bli strukna och i stället för straffrättsliga straff ska för underlåtenhet att iaktta skyldigheterna påföras en administrativ säkringsåtgärd eller en administrativ påföljd av straffkaraktär.

Ändringarna i överenskommelsen träder i kraft efter det att parterna på diplomatisk väg har underrättat varandra om att de har slutfört de nationella åtgärder som krävs för att ändringarna av överenskommelsen ska träda i kraft. Ändringen av överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då den senare underrättelsen har lämnats. Lagen om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg avses träda i kraft samtidigt som ändringen av överenskommelsen träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Lagen om ändring av lagen om tillämpning av överenskommelsen avses träda i kraft samtidigt som ändringen av överenskommelsen träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 Målsättning med ändringen av överenskommelsen.....	4
3 De viktigaste förslagen	5
4 Propositionens konsekvenser	6
5 Remissvar	7
6 Bestämmelserna i överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland	8
6.1 Ändringen av överenskommelsen.....	8
6.2 Bestämmelser som ändras genom ändringen av överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland.....	8
7 Specialmotivering till lagförslaget.....	10
7.1 Lagen om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg	10
7.2 Lagen om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.....	11
8 Ikraftträdande.....	14
9 Bifall av Ålands lagting	15
10 Verkställighet och uppföljning	15
11 Förhållande till andra propositioner.....	15
12 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	15
12.1 Behovet av riksdagens samtycke	15
12.2 Behandlingsordning	16
LAGFÖRSLAG	19
1. Lag om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg.....	19
2. Lag om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen	20
AVTALSTEXT	23
BILAGA	25
PARALLELLTEXT	25
2. Lag om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen	25

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Den gällande överenskommelsen mellan Finland och Sverige om internationell taxitrafik på väg (FördrS 10/2014 och 11/2014, nedan *överenskommelsen*) sattes i kraft i Finland genom lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012, nedan *lagen om tillämpning av överenskommelsen*) samt genom statsrådets förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av överenskommelsen (606/2012).

Genom överenskommelsen legaliserades den taxitrafik som tidigare bedrivits i det nordliga gränsområdet mellan Finland och Sverige med stöd av ett ömsesidigt gentlemannaavtal. Orsaken till överenskommelsen var viljan att trygga transporter och fortsätta utvecklandet av gränsområdet samt se till att den bedrivna verksamheten omfattas av lagstiftningen. I det nordliga gränsområdet mellan Finland och Sverige hade man redan före överenskommelsen länge idkat internationell taxitrafik över gränsen.

Den taxitrafik över gränsen som legaliserats genom överenskommelsen består huvudsakligen av normal beställningstrafik, dvs. av transport av personer i båda riktningarna. Till en viss grad används den taxitrafik som bedrivs över gränsen också till sådana transporter som samhället stöder eller ordnar, som t.ex. kommuners skolskjutsar och transporter av personer med funktionshinder samt till sådana transporter som ersätts enligt sjukförsäkringslagen eller motsvarande lag i Sverige. Den internationella taxitrafik som bedrivs med stöd av överenskommelsen är livligast i området kring Torneå och Haparanda. I övrigt bedrivs sådan trafik i Övertorneå, Pello, mellan Kolari och Pajala samt i Muonio och Enontekiö. Antalet svenska taxibilar har minskat i hela gränstrakten och särskilt under kvällstid är det svårt att få taxi på svenska sidan.

Enligt överenskommelsen får en finländsk taxiföretagare transportera passagerare från Finland till Sverige och en svensk taxibilist transportera passagerare från Sverige till Finland. Överenskommelsen tillåter också sådan trafik där ett finländskt taxiföretag transporterar passagerare från Sverige till Finland och ett svenskt taxiföretag transporterar passagerare från Finland till Sverige. Då förutsätts dock att transporten är förbeställd eller att ingen lokal taxi finns tillgänglig. Det är också tillåtet att transportera passagerare genom den andra staten till en tredje stat, om nya passagerare inte tas upp under genomresan.

Överenskommelsen förbjuder cabotage, dvs. transporter mellan två platser inom den andra avtalsslutande partens territorium, bortsett från tillfälliga resor med direkt anknytning till tillåten trafik för samma passagerare, såsom lokala skolutflykter.

Bakgrunden till ändringen av överenskommelsen är lagen om transportservice (320/2017) som trädde i kraft den 1 juli 2018 och som innehåller flera lagändringar som gäller taxitrafiken. Detta ledde till att överenskommelsen om taxitrafik mellan Sverige och Finland föräldrades till vissa delar, och detta medförde ett behov av en ändring av överenskommelsen och en revidering av lagen om tillämpning av överenskommelsen.

1.2 Beredning

Beredning av ändringen av överenskommelsen

Bestämmelser om ändring av överenskommelsen finns i artikel 12 i överenskommelsen, enligt vilken överenskommelsen kan ändras genom ett skriftligt avtal mellan de avtalsslutande parterna. Beredningen av ändringen av överenskommelsen inleddes 2018 i samband med beredningen av lagen om transportservice. Förhandlingsdelegationen för förhandlingarna om överenskommelsen tillsattes den 15 juni 2018. Förhandlingsdelegationen bestod av tjänstemän vid kommunikationsministeriet. Parterna kom överens om ändringar i överenskommelsen under 2019, då en skriftlig ändring av överenskommelsen bereddes på det sätt som förutsätts i artikel 12 i överenskommelsen.

Undertecknandet av ändringen av överenskommelsen fördröjdes bl.a. på grund av covid-19-läget. Ändringen av överenskommelsen undertecknades i Helsingfors den 11 mars 2022. Ändringen av överenskommelsen undertecknades på Finlands regerings vägnar av Finlands ambasadör i Sverige Maimo Henriksson.

Nationell beredning

För att sätta i kraft ett fördrag och ändringar i ett fördrag i Finland krävs det ett förfarande enligt 93–95 § i grundlagen. Vid presidentföredragningen den 11 februari 2022 beviljade republikens president Finlands ambassadör i Sverige Maimo Henriksson och ambassadörens ställföreträdare Jouni Laaksonen fullmakt att underteckna ändringen av överenskommelsen.

På basis av grundlagens 94 § ska riksdagen godkänna fördrag och fördragsändringar som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller som annars har betydelse ur grundlagssynvinkel. Enligt grundlagens 95 § 1 mom. ska de bestämmelser i fördrag och andra internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sättas i kraft genom lag. Frågan om ändringarna i överenskommelsen hör till området för lagstiftningen behandlas i avsnitt 11.1 i propositionen.

Utkastet till överenskommelse var på remiss i Finland 2019. Utlåtande om utkastet till överenskommelse erhöles av Polisstyrelsen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet, Simo Vanhapiha/Tundrea Oy, utrikesministeriet, Suomen Taksiliitto ry, Transport- och kommunikationsverket Traficom samt Ålands landskapsregering. I remissvaren motsatte man sig inte ändringen av överenskommelsen.

Regeringspropositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtande om propositionsutkastet begärdes av sammanlagt 26 olika instanser. I remissvaren understöddes ikraftsättandet av överenskommelsen, även om det också lades fram tekniska korrigeringsförslag och vissa andra synpunkter. Remissyttrandena behandlas närmare i 5 kap. i regeringens proposition.

2 Målsättning med ändringen av överenskommelsen

Målsättningen med ändringen av överenskommelsen är att uppdatera överenskommelsen så att den motsvara Finlands nationella lagstiftning. Överenskommelsen om taxitrafik har genom ändringen av överenskommelsen ändrats så att den inte innehåller sådana förpliktelser för taxiverksamheten som skulle överskrida de förpliktelser som ställs i Finlands nationella lagstiftning.

Utan en ändring av överenskommelsen kan den myndighet som utövar vägkontroll i Sverige inte nödvändigtvis bedöma om verksamheten för de finländska taxiföretagare som bedriver taxitrafik på den svenska sidan uppfyller kraven i finsk lagstiftning. Detta kan leda till att enskilda finländska företagens affärsverksamhet blir föremål för onödiga tillsynsåtgärder.

3 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering om ändring av överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg. I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av överenskommelsen. Dessutom föreslås det att de ändringar ska godkännas som föreslås i lagen om tillämpning av överenskommelsen (Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen).

Genom ändringen av överenskommelsen ändrade Finland och Sverige artiklarna 2, 5, 6 och 9 i överenskommelsen. I ändringen av överenskommelsen har det gjorts korrigeringar av ordalydelsen och därtill har gammal terminologi strukits. Överenskommelsen har i tillämpliga delar ändrats så att den överensstämmer med gällande nationell lagstiftning huvudsakligen genom att i överenskommelsen slopa sådana skyldigheter som den nationella regleringen inte längre förutsätter av taxiförare eller taxiföretag. Den gällande överenskommelsen förutsätter bl.a. att det i fordonet ska medföras statsrådets gällande förordning om taxitrafikens konsumentpriser eller motsvarande prislista eller utredning över grunderna för hur avgifterna bestäms. Detta krav har slopats i och med att lagen om transportservice trädde i kraft. De artikelspecifika ändringarna i överenskommelsen behandlas mer detaljerat i avsnitt 6.2.

Propositionen innehåller även ett förslag till ändring av lagen om tillämpning av överenskommelsen. Lagen om tillämpning av överenskommelsen ändras så att skyldigheter enligt den föräldrade lagen om taxitrafik stryks i 2 §. Dessa är skyldigheten enligt 2 § 2 mom. i lagen om tillämpning av överenskommelsen att återvända till stationsplatsen efter transporten samt tystnadsplikten för taxiförare enligt 2 § 3 mom. Till 2 § i lagen om tillämpning av överenskommelsen fogas dessutom en skyldighet att registrera transporten i en taxameter eller annat mätinstrument.

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om administrativa påföljder och straff ändras så att de motsvarar de nuvarande motsvarande bestämmelserna om nationell taxitrafik. I lagen om tillämpning av överenskommelsen slopas 5 § 3 mom. som gäller taxameter och dokumentförseelser och mindre förseelser ska inte längre omfattas av det straffrättsliga systemet. Till lagen fogas en ny 3 a § med bestämmelser om dokumentförseelse och om avgift för trafikförseelse som påföljd för förseelsen. Eftersom kriminalisering är ett medel som har karaktären av ett ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheterna, bör den användas först i sista hand. Det finns inget särskilt behov av en straffbestämmelse av nuvarande slag och administrativa påföljder är tillräckliga för att syftet med påföljdsregleringen ska uppnås. Syftet med den helhet av påföljdsreglering som ingår i lagen om tillämpning av överenskommelsen är att säkerställa att bestämmelserna iakttas på behörigt sätt och att behövliga åtgärder kan vidtas vid överträdelse av de bestämmelser som styr verksamheten. De föreskrivna påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Propositionen innehåller också ändringar av teknisk natur. De skyldigheter och administrativa uppgifter som ålagts närings-, trafik- och miljöcentralerna föreslås bli överförda till Transport- och kommunikationsverket. Dessutom föreslås det att föräldrade hänvisningsbestämmelser ska ändras i lagen om tillämpning av överenskommelsen.

4 Propositionens konsekvenser

Genom propositionen stöds befolkningens möjligheter att röra sig med taxi för olika ändamål på båda sidor om gränsen även i fortsättningen. Genom propositionen fastställs att nuvarande praxis fortsätter samt säkerställs att gällande nationell lagstiftning i tillämpliga delar iakttas i den internationella taxitrafik som bedrivs i området. Ändringarna av överenskommelsen och ändringen av lagen om tillämpning av överenskommelsen förtydligar reglerna för den gränsöverskridande taxiverksamheten både för verksamhetsutövarna och för tillsynsmyndigheterna.

Ändringen av överenskommelsen och ändringen av lagen om tillämpning av överenskommelsen har inte några betydande ekonomiska konsekvenser på grund av ändringarnas tekniska natur. Internationell taxitrafik bedrivs i gränstrakterna i norra Finland och norra Sverige trots den föråldrade lagstiftningen. I praktiken har propositionen endast ringa konsekvenser för den taxitrafik som de facto bedrivs i regionen, om den alls har några konsekvenser.

Genom ändringen av överenskommelsen underlättas särskilt verksamheten för den svenska tillsynsmyndigheten. Myndigheten har bättre möjligheter att bedöma om taxitrafik som bedrivs på svenska sidan av finländska taxiföretagare följer den finska lagstiftningen. Detta förbättrar också rättsskyddet för de finländska taxiföretagare som bedriver taxitrafik i området.

Även om det i ändringen av överenskommelsen och de ändringar som föreslås i lagen om tillämpning av överenskommelsen föreslås att de myndighetsuppgifter som tilldelats närings-, trafik- och miljöcentralerna ska överföras till Transport- och kommunikationsverket, har i praktiken alla uppgifter som gäller taxiregleringen redan överförts från närings-, trafik- och miljöcentralerna i samband med tidigare lagändringar. Närings-, trafik- och miljöcentralernas tillståndsuppgifter som gäller person- och godstrafik (taxitillstånd, persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd) överfördes den 1 juli 2018 när lagen om transportservice trädde i kraft till Trafiksäkerhetsverket och sedan från och med den 1 januari 2019 till Transport- och kommunikationsverket. Propositionen bedöms således inte ha några konsekvenser för organisation eller personal på nationell nivå. Transport- och kommunikationsverket kan dock bli tvunget att vidta vissa enskilda åtgärder, såsom att påföra branschaktörer administrativa påföljder eller att underrätta den svenska myndigheten om avtalsbrott.

I propositionen föreslås det att straffbestämmelserna ändras så att en avgift för trafikförseelse framöver påförs för dokumentförseelse. Polisen (vid behov tull- eller gränsbevakningsväsendet) ska vara den myndighet som påför avgiften för trafikförseelse. Tills vidare har gränsöverskridande trafik som strider mot överenskommelsen om taxitrafik inte upptäckts i någon betydande utsträckning. De ändringar som föreslås i straffbestämmelserna bedöms således inte öka behovet av övervakning eller kräva andra tilläggsresurser. Enligt beredarnas uppfattning har bötesstraff för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige inte påförts, och därför bedöms ändringen av påföljdens natur inte ha några betydande praktiska konsekvenser för myndigheterna. Myndigheterna har redan ett informationssystem för administrering av ärenden som gäller avgift för trafikförseelse samt erfarenhet av behandling av avgift för trafikförseelse. Det bedöms inte heller att Rättsregistercentralen, som svarar för verkställigheten av de administrativa påföljderna, orsakas några merkostnader eftersom antalet avgifter för trafikförseelse som påförs för trafik som strider mot överenskommelsen om taxitrafik förväntas bli mycket litet.

Dokumentförseelsen överförs från ett straffrättsligt förfarande till ett administrativt förfarande. Ett förvaltningsförfarande är i regel enklare än ett straffrättsligt förfarande, eftersom det huvudsakligen sker skriftligt. Av denna anledning kan det bli lättare att inleda begäran om omprövning och söka ändring. Enligt huvudregeln ska begäran om omprövning och anförande av besvär göras elektroniskt, vilket underlättar begäran om omprövning och anförandet av besvär samt

förbättrar tillgängligheten. En smidig behandling av ärenden och en eventuell snabbare behandling förbättrar rättsskyddet.

5 Remissvar

Sammanlagt 25 remissinstanser ombads yttra sig om utkastet till proposition mellan den 20 juni och den 31 juli 2022. Yttranden lämnades av Transport- och kommunikationsverket, utrikesministeriet, Suomen Taksiliitto ry, justitieministeriet samt avdelningen för sysselsättning och fungerande marknader vid arbets- och näringsministeriet. Dessutom begärdes och erhöles ett yttrande om utkastet till proposition av Ålands landskapsregering.

Transport- och kommunikationsverket konstaterade att det understöder ändringsförslaget. Verket vill dock allmänt konstatera att karaktären i fråga om den internationella och nationella verksamheten inom vägtransportsektorn skiljer sig åt, och att en ändring av ett fördrag i första hand ska granskas i förhållande till den verksamhet som fördraget gäller och först i andra hand i förhållande till nationell lagstiftning.

Utrikesministeriet konstaterade att ministeriet deltagit i beredningen av ärendet och att det understöder godkännandet och ikraftsättandet av ändringen av överenskommelsen. Utrikesministeriet lade i sitt utlåtande fram lagtekniska korrigeringsförslag som gäller propositionens rubrik och struktur. Ministeriet önskade också att justitieministeriets laggranskningsenhet ännu ska konsulteras i frågan. Utrikesministeriets preciseringsförslag har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen, och laggranskningens synpunkter har begärts i överensstämmelse med utrikesministeriets förslag.

I justitieministeriets remissvar efterlystes bl.a. en precisering av motiveringen till 5 §. Förslagen har beaktats vid den fortsatta beredningen.

Polisstyrelsen meddelade att den inte hade något att yttra om propositionen.

Ålands landskapsregering hänvisade till sitt yttrande om utkastet till överenskommelse 2019. Enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om vägtrafik. I 59 § 1 mom. i den lagen föreskrivs det att om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland ingår eller förbinder sig till innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen faller inom landskapets behörighet, träder bestämmelsen i kraft i landskapet endast om lagtinget ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft. Ålands landskapsregering har i sitt yttrande fäst uppmärksamhet vid att frågan vid tidpunkten för lämnandet av utlåtandet inte hade behandlats i Ålands lagting. Motiveringen till propositionen har kompletterats med anledning av remissvaren.

Suomen Taksiliitto ry meddelade att förbundet inte hade något att yttra om propositionen. Avdelningen för sysselsättning och fungerande marknader vid arbets- och näringsministeriet konstaterade att de inte har något att yttra i ärendet.

Yttrandena och ett sammandrag av dem finns tillgängliga på statsrådets webbplats Lagberedning och utveckling i statsrådet (LVM054:00/2018).

6 Bestämmelserna i överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

6.1 Ändringen av överenskommelsen

I inledningen till ändringen av överenskommelsen konstaterar parterna att de önskar ändra den överenskommelse som ingicks i Reykjavik den 29 augusti 2011.

Artikel 1. I artikeln finns bestämmelser om de ändringar som ska göras i överenskommelsen genom ändringen av överenskommelsen.

Artikel 2. I artikeln föreskrivs det om ikraftträdandet av ändringen av överenskommelsen. I bestämmelserna om ikraftträdande har man beaktat den tid som lagstiftningsförfarandet i Finland kräver. Ändringen av överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna genom utväxling av diplomatiska noter har meddelat varandra att de förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts. I artikeln bestäms att ändringen av överenskommelsen upphör att vara i kraft när överenskommelsen upphör att vara i kraft.

6.2 Bestämmelser som ändras genom ändringen av överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 2. Definitioner. Artikeln innehåller de viktigaste definitioner som används i överenskommelsen. I överenskommelsen avses med taxitrafik sådan yrkesmässig och icke tidtabellsbunden trafik för persontransporter med ett sådant fordon som får användas för taxitrafik enligt den nationella lagstiftningen i den stat inom vars territorium taxiföretaget är etablerat.

Parterna har genom ändringen av överenskommelsen kommit överens om att i artikel 2.1, där taxitrafik definieras, stryka bestämmelsen om att taxitrafiken ska vara icke tidtabellsbunden. Det har varit nödvändigt att precisera bestämmelsen i överenskommelsen till denna del, eftersom gällande lagstiftning inte hindrar dem som bedriver taxitrafik från att ordna tidtabellsbunden taxitrafik.

Artikel 5. Skyldigheter för den som utför taxitrafik. Artikeln innehåller allmänna skyldigheter för trafikidkare och taxiförare som utför tillåten trafik i enlighet med överenskommelsen. Sådana är skyldigheten att använda taxameter, skyldigheten att i fordonet medföra vissa dokument och skyldigheten att på begäran visa upp dessa dokument för de tillsynsmyndigheter som nämns i överenskommelsen.

Parterna har genom en ändring av överenskommelsen kommit överens om att ändra artikel 5 punkt a. Artikel 5 punkt a har ändrats så att till den har fogats en precisering om att transporten förutom i taxameter även kan registreras i annan liknande anordning, om detta krävs i enlighet med den lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat. Det har varit nödvändigt att ändra punkten, eftersom formuleringen i den ursprungliga överenskommelsen baserar sig på upphävd lagstiftning. Om användning av taxameter i taxitrafik inom landet föreskrevs i den upphävda fordonslagen (1090/2002) och närmare i en förordning av kommunikationsministeriet om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) samt i den upphävda statsrådsförordningen om taxitrafikens konsumentpriser som tidigare utfärdades årligen. Genom ändringen av överenskommelsen har bestämmelsen getts en mer allmän ordalydelse för att beakta de ändringar som skett i den nationella lagstiftningen.

I taxitrafik som bedrivs med stöd av överenskommelsen iakttas kraven i 15 a § i lagen om transportservice om de uppgifter som ska samlas in om taxiresor och om de instrument som används

för att samla in uppgifterna. I 2 § 1 mom. 2 punkten i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen, som föreslås bli ändrad, åläggs att iaktta bestämmelserna om uppgifter som ska samlas in om taxiresor i 15 a § i lagen om transportservice. Enligt 15 a § 1 mom. i lagen om transportservice svarar och sörjer en tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik för att det i fordon för taxitrafik används taxameter som uppfyller kraven enligt lagen om mätinstrument (707/2011) eller något annat instrument eller system som på ett tillförlitligt sätt för varje taxiresa i elektronisk form samlar in behövliga identifieringsuppgifter samt uppgifter om resan, dess pris och betalningssätt. Vidare enligt 15 a § 3 mom. i samma lag meddelar transport- och kommunikationsverket närmare tekniska föreskrifter om de andra instrument eller system som avses i 1 mom. samt om förvarandet av de uppgifter som samlats in med dem.

Artikel 6. Dokument. I artikeln räknas upp de dokument som alltid ska medföras i fordonet. En finländsk taxibilist och taxiförare ska se till att det i bilen finns följande dokument: taxitillståndet i original, körtillståndet för taxiförare eller motsvarande tidigare tillstånd, del I av registreringsutdraget för bilen eller del I av registreringsintyget, som bevisar att fordonet kan användas utomlands, intyg över plombering av taxameter, körjournal för förare, om det finns säkerhetskamera i bilen registerbeskrivning för kameran samt statsrådets gällande förordning om taxitrafikens konsumentpriser eller motsvarande prislista eller utredning över grunderna för hur avgifterna bestäms. I artikeln anges också de dokument som krävs av svenska taxibilister.

Parterna har genom ändringen av överenskommelsen kommit överens om flera ändringar i artikel 6.

Kravet på taxitillståndet i original i punkt 1 i första stycket i artikeln har ändrats till krav på en kopia av det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik. Det har varit nödvändigt att korrigera formuleringen ”taxitillståndet i original” till ”kopia” eftersom den svenska gränsmyndigheten inte har tillgång till finländska informationssystem och taxiföraren därför behöver medföra en kopia av det tillstånd som krävs för att bedriva verksamheten. Dessutom har termen ”taxitillstånd” i artikeln ändrats till ”tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik” Enligt gällande nationell lagstiftning kan taxitrafik bedrivas med taxitrafiktillstånd, godstrafiktillstånd eller persontrafiktillstånd. Bestämmelser om behövliga tillstånd och beviljandet av dem finns i 4–6 § i lagen om transportservice.

Parterna har ändrat punkt 2 i första stycket i artikeln genom att stryka bestämmelsen om sådant yrkestillstånd för personbil som är begränsat till framförande av invalidtaxi. Ändringen var behövlig eftersom det enligt gällande lagstiftning inte längre finns sådana yrkestillstånd som är begränsade till endast framförande av invalidtaxi.

Till punkt 4 i första stycket i artikeln har fogats preciseringar av samma slags som i artikel 5 punkt a om att intyg över plombering av taxameter krävs om sådant krävs i enlighet med den nationella lagstiftningen. Ändringen är motiverad, eftersom den nationella lagstiftningen om användning av taxameter har ändrats på det sätt som beskrivits i samband med ändringen av artikel 5 punkt a. Således förutsätts det inte att intyg över plombering av taxametern ska medföras i fordonet om någon annan anordning eller något annat system används som på ett tillförlitligt sätt samlar in behövliga identifieringsuppgifter och om prissättningen av taxiresan inte grundar sig på mätning med taxameter av den sträcka som tillryggalagts eller den tid som använts för resan.

Kravet i punkt 7 i första stycket i artikeln om att medföra statsrådets gällande förordning om taxitrafikens konsumentpriser eller motsvarande prislista eller utredning över grunderna för hur avgifterna bestäms har strukits i artikeln. Kravet baserar sig på upphävd lagstiftning. I 16 § i den upphävda lagen om taxitrafik föreskrevs det om taxitrafikens konsumentpriser som årligen

skulle utfärdas genom förordning av statsrådet. Enligt den upphävda lagen skulle prislistan finnas tillgänglig i bilen. I gällande nationell lagstiftning finns ingen sådan bestämmelse, och därför var det nödvändigt att stryka denna bestämmelse i överenskommelsen.

Finländska taxiföretagare som bedriver taxitrafik med stöd av överenskommelsen ska iaktta gällande nationell lagstiftning om prissättning av taxitrafiktjänster. I 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om tillämpning av överenskommelsen, som föreslås bli ändrad, föreskrivs att ett taxiföretag som är etablerat i Finland är vid utförande av sådan taxitrafik som avses i överenskommelsen om taxitrafik skyldigt att iaktta de bestämmelser om taxitrafikens konsumentpriser som taxiföretagen ska iaktta i inrikes trafik. Bestämmelser om prissättning av taxitrafiktjänster finns i 152 § i lagen om transportservice, där det föreskrivs om grunderna för hur priset bestäms och det sätt på vilket informationen ska läggas fram. En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik samt den som tillhandahåller förmedlingstjänster ska bl.a. informera konsumenten om resans totalpris eller grunderna för prissättningen innan en taxiresa inleds eller beställningen bekräftas. Om priset inte är fast, ska tillståndshavaren informera passageraren om priset på en exempelresa innan taxiresan börjar. Prisuppgifterna ska läggas fram på ett sådant sätt att de är lättillgängliga för konsumenterna innan resan börjar.

Punkt 5 i andra stycket i artikeln har ändrats så att det krävs ett protokoll från taxameterbesiktning eller liknande om sådant krävs i enlighet med den nationella lagstiftningen. Ändringen gäller de dokument som krävs av svenska taxibilar. Genom att ändra artikeln till en mer allmänt hållen form beaktas eventuella ändringar som sker i Sveriges nationella lagstiftning.

Artikel 9. Behöriga myndigheter. I artikeln definieras vad som avses med behöriga myndigheter i olika artiklar i överenskommelsen. Behöriga myndigheter enligt artikel 8 i överenskommelsen är den närings-, trafik- och miljöcentral som har beviljat taxitillståndet i Finland och Transportstyrelsen i Sverige. Dessa myndigheter är skyldiga att underrätta varandra om ett taxiföretag bryter mot bestämmelser i överenskommelsen på den andra avtalsslutande statens territorium.

I ändringen av överenskommelsen har man kommit överens om att ändra första stycket i artikeln så att närings-, trafik- och miljöcentralen har strukits som beviljare av taxitillstånd och formuleringen ändrats till en mer allmän form så att det i artikeln hänvisas till den myndighet som har beviljat taxitillståndet. Tillstånd som behövs för att bedriva taxitrafik beviljas numera av Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelser om beviljande av tillstånd som behövs för att bedriva taxitrafik finns i 6 § i lagen om transportservice.

7 Specialmotivering till lagförslaget

7.1 Lagen om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg

Lagförslaget i regeringens proposition är ett sedvanligt förslag till blankettlag om sättande i kraft av en internationell överenskommelse. I lagförslaget ingår bestämmelser om att de bestämmelser som avtalats i överenskommelsen genom ändringen av överenskommelsen och som hör till området för lagstiftningen ska gälla som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem, samt om att bestämmelser om ikraftträdandet av de övriga bestämmelserna och av alla ändringar ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

1 §. I 1 § i lagförslaget föreslås en bestämmelse enligt vilken de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Helsingfors den 11 mars 2022 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering ingångna överenskommelsen om ändring av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering om

internationell taxitrafik på väg (FördrS 10 och 11/2014) ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §. Enligt föreslagna 2 § utfärdas bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i ändringen av överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen genom förordning av statsrådet.

3 §. Enligt föreslagna 3 § utfärdas bestämmelser om ikraftträdandet av lagen genom förordning av statsrådet. Förordningen av statsrådet ska utfärdas efter det att båda parterna i enlighet med artikel 2 i ändringen av överenskommelsen har underrättat varandra på diplomatisk väg om att de nationella åtgärder som ikraftträdandet av ändringen av överenskommelsen förutsätter har slutförts. Ändringen av överenskommelsen träder i kraft trettio (30) dagar efter den dag då den senare underrättelsen har lämnats.

7.2 Lagen om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

2 §. *Skyldigheter för taxiföretag.* I 1 mom. 1 punkten föreskrivs det fortfarande om den prissättning som ska iakttas i trafik enligt överenskommelsen. Det föreslås dock att 1 mom. 1 punkten ändras så att i stället för bestämmelserna om taxitrafikens konsumentpriser iakttas bestämmelserna om konsumentpriser i lagen om transportservice (320/2017) och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och som taxiföretagen ska iakttä i inrikes trafik. Genom ändringen preciseras ordalydelsen i punkten så att den beaktar de ändringar som gjorts i den nationella regleringen om prissättningen av taxitjänster. Statsrådets förordning om de maximipriser som tas ut hos konsumenterna i taxitrafiken upphävdes i samband med att lagen om transportservice trädde i kraft. Bestämmelser om prissättningen av taxitrafiktjänster finns för närvarande i 152 § i lagen om transportservice och i Transport- och kommunikationsverkets föreskrifter som meddelats med stöd av den paragrafen.

Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ändras så att stationsplatsskyldigheten slopas och att det i punkten i stället åläggs att iakttä bestämmelserna i 15 a § i lagen om transportservice om de uppgifter som ska samlas in om taxiresor. Överenskommelsen tillåter cabotage endast i särskilda situationer, och därför anses det inte nödvändigt att i lagen om tillämpning av överenskommelsen särskilt förplikta föraren att återvända till hemstaten efter transporten. Den uttryckliga stationsplatsskyldigheten grundade sig på den upphävda lagen om taxitrafik (217/2017). I lagen om transportservice finns inte längre bestämmelser om skyldighet i fråga om stationsplats. I 1 mom. 2 punkten föreskrivs det i fortsättningen om skyldigheten att registrera uppgifter om taxitrafik enligt överenskommelsen. Skyldigheten baserar sig på artikel 5 punkt a i överenskommelsen, enligt vilken transporten ska registreras i taxameter eller liknande om sådant krävs i enlighet med den lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat. Enligt lagen om transportservice är det inte längre obligatoriskt att använda taxameter om priset på taxiresan inte grundar sig på mätning under resans gång av den tid som använts för resan och den tillryggalagda sträckan. I 15 a § i lagen om transportservice förutsätts däremot att de uppgifter som krävs i lagen samlas in i elektronisk form om varje taxiresa.

Det föreslås att paragrafens gällande 2 mom. upphävs. Paragrafens 2 mom. innehåller en bestämmelse som motsvarar 24 § i den upphävda lagen om taxitrafik om tystnadsplikt för taxiföretag och personer som arbetar vid taxiföretag. I lagen om transportservice finns det inte längre bestämmelser om någon särskild tystnadsplikt för taxiföretag och personer som arbetar vid dem.

Till sitt innehåll motsvarar 3 mom. i huvudsak den gällande bestämmelsen. I bestämmelsens ordalydelse görs en teknisk ändring.

3 §. Återkallande av tillstånd. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras från *Påföljder till Återkallande av tillstånd*. Återkallande av tillstånd är en administrativ säkringsåtgärd och inte en påföljd.

Till sitt innehåll ska 1 mom. i huvudsak motsvara den gällande bestämmelsen. I 1 mom. ändras Transport- och kommunikationsverket till den myndighet som svarar för återkallandet av tillstånd. Ändringen av myndigheten är en ändring av teknisk natur. Myndighetsuppgifterna i anslutning till taxiregleringen överfördes först i samband med att lagen om transportservice trädde i kraft den 1 juli 2018 från närings-, trafik- och miljöcentralerna till Trafiksäkerhetsverket och den 1 januari 2019 vidare till Transport- och kommunikationsverket.

Ordalydelsen om återkallande av tillstånd i 1 mom. preciseras så att ordalydelsen *ska återkallas* ändras till formen *kan återkallas*. Syftet med preciseringen av ordalydelsen är att beakta Transport- och kommunikationsverkets möjlighet att ge en i 4 och 5 mom. avsedd anmärkning eller varning i stället för att återkalla tillståndet. Ordalydelsen är i linje med bestämmelserna om återkallande av tillstånd i 242 § i lagen om transportservice.

Dessutom ändras i 1 mom. termen taxitillstånd som används i den upphävda lagen om taxitrafik till tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik. Enligt 4 § i lagen om transportservice får taxitrafik bedrivas förutom med taxitrafiktillstånd även med persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd förutsatt att en anmälan enligt 4 § i lagen om transportservice om bedrivande av taxitrafik har gjorts till Transport- och kommunikationsverket.

Till sitt innehåll ska 2 mom. i huvudsak motsvara den gällande bestämmelsen. I 2 mom. föreslås motsvarande preciseringar som i 1 mom. i fråga om den behöriga myndigheten, återkallande av tillstånd och tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik.

Det föreslagna 3 mom. är helt nytt. I momentet föreskrivs det om Transport- och kommunikationsverkets rätt att i de situationer som avses i 1 och 2 mom. omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds, när verket överväger att återkalla tillståndet. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål. I 242 § 5 mom. i lagen om transportservice finns bestämmelser om motsvarande rätt att omhänderta en tillståndshandling.

Till sitt innehåll ska 4 mom. i huvudsak motsvara gällande 3 mom. I 4 mom. föreslås motsvarande ändring gällande den behöriga myndigheten som i 1 och 2 mom. Till momentet fogas en motsvarande rätt för Transport- och kommunikationsverket som i 245 § i lagen om transportservice att förutom varningar ge även anmärkningar. Det föreslås att en anmärkning eller varning ska kunna ges om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Transport- och kommunikationsverket kan ge en varning om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet. I momentet stryks som onödig den varning som följer av rington förseelser som avses i 1 mom.

Till sitt innehåll ska föreslagna 5 mom. i huvudsak motsvara gällande 4 mom. Om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till ska Transport- och kommunikationsverket enligt det föreslagna 5 mom. innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet rätta till bristen eller försummelsen. Bristen eller försummelsen ska rättas till inom en av Transport- och kommunikationsverket utsatt tid. I momentet

upphävs bestämmelsen om minimitiden för tidsfristen för att rätta till bristerna eller försummelserna, eftersom bestämmelser om någon sådan minimitid inte finns i lagen om transportservice.

3 a §. *Avgift för trafikförseelse som påförs för dokumentförseelse.* Till lagen fogas en ny 3 a §. I 1 mom. föreslås att föraren ska kunna påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligt eller av oaksamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen bestäms om medförande och uppvisande av dokument som krävs vid framförande av fordon. Paragrafen motsvarar bestämmelserna om förseelser som gäller handlingar för ett motordrivet fordon i 268 § i lagen om transportservice.

I 2 mom. föreslås att i fråga om påförande av avgift för trafikförseelse, innehållet i beslutet om avgiften, delgivningen av beslutet, betalningstiden för avgiften och verkställigheten av avgiften ska 6 kap. i vägtrafiklagen tillämpas.

4 §. *Beskattnings.* Hänvisningen i 1 mom. till 2 § 1 mom. i bilskattelagen (1482/1994) korrigeras så att den gäller den reviderade bilskattelagen. Dessutom görs en teknisk ändring i ordalydelsen.

5 §. *Olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar brottsbenämningen.

I paragrafen föreslås en ändring av 1 mom. 1 punkten, vars ordalydelse baserar sig på den upphävda lagen om taxitrafik. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten ändras så att paragrafens ordalydelse "bedriver yrkesmässig persontrafik" ändras till "bedriver yrkesmässig transport av personer på väg". Ändringen motsvarar den formulering som gäller bedrivande av taxitrafik i 4 § i lagen om transportservice. Dessutom föreslås det att hänvisningen i 1 mom. 1 punkten till personbil eller sådant fordon i kategori N som avses i 20 § i fordonslagen (82/2021) ska ändras. Enligt förslaget ska det krävas tillstånd för yrkesmässig transport av personer på väg med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen. Genom ändringen ändras 1 mom. 1 punkten så att den motsvarar bestämmelsen i 4 § i lagen om transportservice där det anges med vilka fordon yrkesmässig transport av personer kräver tillstånd. Dessutom föreslås det att 1 mom. 1 punkten ska preciseras så att det till punkten fogas en hänvisning till det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik som förutsätts i artikel 6 i överenskommelsen om taxitrafik.

Det föreslås att 3 mom. ska upphävas där det föreskrivs om bötespåföljder om ett taxiföretag försummar skyldigheterna enligt artikel 5 i överenskommelsen att registrera transporten i en taxameter eller medföra eller visa upp de dokument som förutsätts i överenskommelsen.

Påföljdssystemet för trafikförseelser har omarbetats så att en del av förseelserna inom vägtrafiken inte längre omfattas av det straffrättsliga systemet utan i stället omfattas av administrativa påföljder. De gärningar som är straffbara enligt 3 mom. ska enligt lagen om transportservice inte bestraffas med böter, och därför upphävs bötesbestämmelsen också i lagen om tillämpning av överenskommelsen.

Enligt lagen om transportservice är det obligatoriskt att använda taxameter om priset på taxiresan grundar sig på mätning under resans gång av den tid som använts för resan och den tillryggalagda sträckan. I 15 a § i lagen om transportservice förutsätts dessutom att de uppgifter som krävs i lagen samlas in i elektronisk form om varje taxiresa. Bestämmelser om de prissättningsprinciper som ska iakttas i trafik enligt överenskommelsen finns i 2 § 1 mom. 1 punkten i denna lag och bestämmelser om skyldigheten att samla in uppgifter i 2 § 1 mom. 2 punkten. Den som försummar att använda taxameter när prissättningen av taxiresan grundar sig på mätning av den

tid som använts för resan eller den sträcka som tillryggalagts eller försummar att iaktta skyldigheten att samla in uppgifter, ska kunna påföras administrativa påföljder enligt 3 § i denna lag. Bestämmelser om dokumentförseelser finns i den nya 3 a § som föreslås i denna lag och där det föreskrivs om en ny avgift för trafikförseelse på 40 euro. Påföljderna motsvarar påföljderna enligt lagen om transportservice.

6 §. Myndigheternas rätt att få uppgifter. Paragrafens 1 mom. ändras så att den rätt att få uppgifter som anges i paragrafen i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen ska gälla Transport- och kommunikationsverket, som för närvarande är den behöriga myndighet som avses i artikel 8 i överenskommelsen. Ändringen är av teknisk natur.

7 §. Myndigheternas rätt att avbryta en transport. I paragrafen upphävs 2 mom. där det föreskrivs om rätten för en tjänsteman som avbryter en transport att omhänderta ett intyg om att bilen är registrerad och bilens registreringsskyltar samt om återlämnande av dem när det inte längre finns grund för avbrytandet av transporten. Paragrafens 2 mom. grundar sig på den uppgivna lagen om taxitrafik, och bestämmelser om motsvarande förfarande finns inte i lagen om transportservice. I 200 § i lagen om transportservice finns det bestämmelser om polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets rätt att granska de dokument som krävs för transport enligt denna lag och möjlighet att avbryta transporten om de saknas, men i lagen finns det inte några bestämmelser om omhändertagande och återlämnande av intyg om att bilen är registrerad och bilens registreringsskyltar i sådana situationer.

Bestämmelser om den avgift för trafikförseelse som följer av en dokumentförseelse finns i den nya 3 a § som föreslås i denna lag och bestämmelser om bötes- eller fängelsestraff för bedrivande av trafik i strid med överenskommelsen i 5 § i denna lag. Trafik som strider mot överenskommelsen har inte observerats i någon betydande utsträckning i området. Ovannämnda påföljder för överträdelse av bestämmelserna i överenskommelsen har i sig ansetts vara tillräckliga.

8 §. Ändringssökande. Det föreslås att 1 mom. ändras i paragrafen. I paragrafen föreskrivs om rätten att begära omprövning i beslut som meddelats med stöd av denna lag på det sätt som anges i förvaltningslagen. Beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär. Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Med stöd av 1 mom. ska beslutet iakttagas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelserna om begäran om omprövning, ändringssökande och skyldigheten att iaktta beslutet finns i sin helhet i 1 mom.

8 Ikraftträdande

Ändringarna i överenskommelsen träder i kraft efter det att parterna på diplomatisk väg har underrättat varandra om att de har fullgjort de nationella åtgärder som krävs för att ändringarna av överenskommelsen ska träda i kraft. Ändringen av överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då den senare underrättelsen har lämnats.

Det föreslås att lagen om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg ska träda i kraft samtidigt som ändringen av överenskommelsen träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Lagen om ändring av lagen om tillämpning av överenskommelsen föreslås träda i kraft samtidigt som ändringen av överenskommelsen träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

9 Bifall av Ålands lagting

Om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland ingår eller förbinder sig till innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet krävs det, för att bestämmelsen ska träda i kraft, att Ålands lagting ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen har Åland lagstiftningsbehörighet i fråga om vägtrafik. Följaktligen måste bifall av Ålands lagting inhämtas i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen för att lagen om sättande i kraft av överenskommelsen ska träda i kraft på Åland. En begäran om detta har sänts till Ålands lagting.

10 Verkställighet och uppföljning

I artikel 10 i överenskommelsen finns bestämmelser om den blandade kommitté som parternas behöriga myndigheter upprättar. Behöriga myndigheter är enligt artikel 9 Republiken Finlands kommunikationsministerium och Konungariket Sveriges näringsdepartement. Den blandade kommittén ska sammanträda löpande och på begäran av en av de avtalsslutande parterna. Tvister som gäller tolkning och tillämpning av överenskommelsen och som de behöriga myndigheterna inte kan lösa i samförstånd ska avgöras av de avtalsslutande parterna.

11 Förhållande till andra propositioner

Avsikten är att Rättsregistercentralen ska sörja för verkställigheten av försummelse- och påföljdsavgifter som påförs med stöd av de lagar som ingår i propositionen med iakttagande av förfarandet för verkställigheten av böter. Således behöver avgiften för trafikförseelse enligt den nya 3 a § i lagförslag 2 i propositionen fogas till tillämpningsområdet i 1 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter, eftersom Rättsregistercentralen ska sörja för verkställigheten av avgiften för trafikförseelse. I 1 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter är det därför nödvändigt att göra en teknisk ändring om verkställigheten av avgiften för trafikförseelse.

I denna proposition föreslås inga ändringar i 1 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter, eftersom man inte känner till tidpunkten för ikraftträdandet av ändringarna på ett tillräckligt sätt. En behövlig ändringsproposition lämnas separat.

12 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

12.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen, om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, eller om det finns lagbestämmelser om den sak som lagen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en

internationell förpliktelse enligt dessa kriterier till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland.¹

På ovan nämnda grunder omfattas i princip samtliga ändringar av bestämmelserna i överenskommelsen av kravet på godkännande av riksdagen.

Ändringen av artikel 2 i överenskommelsen innehåller en definition av taxitrafik. Bestämmelser som indirekt påverkar tillämpningen och tolkningen av sådana materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen hör också själva till området för lagstiftningen.² Även om denna bestämmelse endast formaliserar en redan befintlig praxis och kompletterar föremålet och tillämpningsområdet för överenskommelsen, hör den till området för lagstiftningen.

De bestämmelser som ingår i ändringen av artikel 5 i överenskommelsen förpliktar taxiföraren och innehavaren av ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik att använda taxameter, om den nationella lagstiftningen så kräver, samt att i fordonet medföra vissa dokument och visa upp dem för de tillsynsmyndigheter som avses i artikeln. Bestämmelserna gäller grunderna för individens skyldigheter, och bestämmelser om dessa finns i Finland i fordonslagen (82/2021) och lagen om transportservice (320/2017). Också de ändringar av artikel 6 som gäller definitionen av de dokument som det hänvisas till i artikel 5, hör till området för lagstiftningen. Bestämmelser om de dokument som avses i artikel 6 finns i lagen om transportservice (320/2017), fordonslagen (82/2021), arbetstidslagen (872/2019) och dataskyddslagen (1050/2018).

Ändringarna av artikel 9 innehåller bestämmelser om vad som avses med behöriga myndigheter i andra artiklar i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Bestämmelser som indirekt inverkar på innehållet i och tillämpningen av materiella avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen hör enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis till området för lagstiftningen. Artikel 9 i överenskommelsen ska således anses höra till området för lagstiftningen.

12.2 Behandlingsordning

Ändringarna i överenskommelsen är av teknisk natur och utgör ingen väsentlig revidering av bestämmelserna i den överenskommelse som trädde i kraft den 25 november 2012. Behöriga myndigheter för parterna är enligt artikel 9 i överenskommelsen för Finlands del kommunikationsministeriet och för Konungariket Sveriges del näringsdepartementet. I artikel 10 i överenskommelsen har det avtalats om en blandad kommitté för de behöriga myndigheterna som ska behandla frågor i samband med tillämpningen av överenskommelsen. Vidare har det i artikel 12 avtalats att överenskommelsen kan ändras genom ett skriftligt avtal mellan de avtalsslutande parterna. De ändringar i överenskommelsen som parterna nu har kommit överens om har beretts i samarbete mellan kommunikationsministeriet och Konungariket Sveriges näringsdepartement på det sätt som avses i artikel 12. De avtalade ändringarna i överenskommelsen har ansetts vara behövliga på grund av att Finlands nationella lagstiftning ändrades då lagen om trafikservice trädde i kraft. Ändringarna i överenskommelsen preciserar och förtydligar tillämpningspraxis för bestämmelserna i den gällande överenskommelsen. Ändringarna i överenskommelsens bestämmelser saknar betydelse ur grundlagssynvinkel – de påverkar t.ex. inte näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen eller de övriga grundläggande fri- och rättigheterna.

¹ Se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd.

² Se GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd.

Den nya 3 a § som föreslås i lagen om tillämpning av överenskommelsen innebär att det kommer in en administrativ påföljd av straffkaraktär i lagen. Grundlagsutskottet har i sak jämställt administrativa påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder³ samt konstaterat att även om kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen i grundlagens 8 § inte direkt gäller administrativa påföljder kan det allmänna kravet på exakthet ändå inte förbigås i ett sammanhang som här.⁴ I den nya 3 a § som föreslås i lagen om tillämpning av överenskommelsen anges de gärningar för vilka påföljdsavgift kan påföras samt påföljder för vilka en fast avgift tas ut.

På grund av att en påföljdsavgift har karaktären av en inskränkning av de grundläggande fri- och rättigheterna ska de allmänna förutsättningarna för inskränkning av de grundläggande fri- och rättigheterna beaktas i regleringen. Kravet på godtagbarhet förutsätter att det ska finnas ett vägande samhälleligt behov av och en med tanke på systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna godtagbar grund för påföljdsavgiften.⁵ Den föreslagna bestämmelsen överensstämmer med det nationella påföljdssystemet för vägtrafiken, där ringa förseelser inom vägtrafiken har flyttats bort från det straffrättsliga systemet. Detta har förändrat gärningarnas klander- värdhet och karaktär. När bestämmelser om sanktioner införs ska det förutom vid lagstiftningens acceptabilitet och proportionalitet även fästas särskild vikt vid avgränsningen av bestämmelserna och vid rättsskyddet för dem som sanktionerna gäller.⁶ Dessa omständigheter har beaktats genom en exakt formulering av straffbestämmelsen samt genom bestämmelserna om begäran om omprövning och ändringssökande. Kravet på proportionalitet förutsätter en avvägning av om påföljdsavgiften är nödvändig för att skydda det bakomliggande skyddsintresset. Det gäller på denna punkt att avgöra om samma syfte kan nås på något annat sätt, som innebär ett mindre ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheterna, än beläggande med straff.⁷ I fråga om den föreslagna 3 a § är gärningarna i nuläget straffbara med hot om böter. Till denna del beaktas i förslaget ultima ratio-principen, i enlighet med vilken användningen av straffrättsliga påföljder ska tillgripas först som en sista utväg. Av proportionalitetskravet kan också härledas ett krav som förutsätter en bedömning av påföljdsavgiftens stränghet. När stränghetsgraden bestäms ska det beaktas hur klandervärd den gärning eller försummelse som ska sanktioneras är. Proportionalitetskravet förutsätter även att regleringen innehåller bestämmelser om påföljdernas euro- belopp.⁸

Eftersom överenskommelsen inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan ändringen av överenskommelsen enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet. Även de ändringar som föreslås i lagen om tillämpning av överenskommelsen och i lagen om verkställighet av böter kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm 1

³ Se t.ex. GrUU 61/2014 rd, GrUU 28/2014 rd, GrUU 14/2013 rd, GrUU 32/2005 rd

⁴ Se t.ex. GrUU 9/2018 rd och GrUU 46/2021 rd, punkt 13.

⁵ Se GrUU 23/1997 rd,

⁶ Se GrUU 49/2017 rd

⁷ Se GrUU 23/1997 rd.

⁸ Se GrUU 56/2014 rd, GrUU 16/2013 rd, GrUU 23/1997 rd, GrUU 46/2021 rd

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att riksdagen godkänner den i Helsingfors den 11 mars 2022 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finland regering och Konungariket Sverige om ändring av överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg.

Kläm 2

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om överenskommelsen med Sverige om ändring av överenskommelsen om taxitrafik på väg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Helsingfors den 11 mars 2022 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering ingångna överenskommelsen om ändring av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering om internationell taxitrafik på väg (FördrS 10 och 11/2014) ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.

Lag

om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012) 7 § 2 mom.,

ändras 2–6 § och 8 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 633/2018, 5 § sådan den lyder i lag 90/2021 och 8 § sådan den lyder i lag 1004/2015, samt *fogas* till lagen en ny 3 a §, som följer:

2 §

Skyldigheter för taxiföretag

Ett taxiföretag som är etablerat i Finland är vid utförande av sådan taxitrafik som avses i överenskommelsen om taxitrafik skyldigt att

1) iaktta de bestämmelser om konsumentpriser i lagen om transportservice (320/2017) och de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa, som taxiföretagen ska iaktta i inrikes trafik, och

2) iaktta bestämmelserna om uppgifter som ska samlas in om taxiresor i 15 a § i lagen om transportservice.

Taxiföretag som är etablerade i Finland och förare som är anställda av sådana företag ska vid utförandet av taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden föreslår.

3 §

Återkallande av tillstånd

Om trafik har bedrivits i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, kan Transport- och kommunikationsverket, efter att ha blivit underrättad om överträdelsen av den myndighet som är behörig där överträdelsen ägde rum, återkalla det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik för viss tid eller helt och hållet.

Transport- och kommunikationsverket kan också återkalla ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik om det har skett en allvarlig och väsentlig försummelse av eller ett allvarligt och väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 §.

I de fall som avses i 1 och 2 mom. kan Transport- och kommunikationsverket omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål.

Transport- och kommunikationsverket ska i de fall som avses i 1 och 2 mom. i stället för att återkalla tillståndet som berättigar till att bedriva taxitrafik ge taxiföretaget en anmärkning eller varning, om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Verket kan dock ge en varning endast om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet.

Om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till, ska Transport- och kommunikationsverket innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet att rätta till bristen eller försummelsen inom en av Transport- och kommunikationsverket utsatt tid.

3 a §

Avgift för trafikförseelse som påförs för dokumentförseelse

Föraren kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen om taxitrafik anges om medförande och uppvisande av dokument som krävs vid framförande av fordon.

I fråga om påförande av avgift för trafikförseelse, innehållet i beslutet om avgiften, delgivningen av beslutet, betalningstiden för avgiften och verkställigheten av avgiften tillämpas 6 kap. i vägtrafiklagen (729/2018).

4 §

Beskattning

Ett taxiföretag som är etablerat i Sverige och som har rätt att bedriva taxitrafik i Sverige, anses inte ha tagit ett fordon i bruk i trafik inom finskt territorium på det sätt som avses i 2 § 2 mom. i bilskattelagen (777/2020) på den grund att fordonet används i taxitrafik i enlighet med överenskommelsen om taxitrafik.

5 §

Olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige

Den som

1) bedriver yrkesmässig transport av personer på väg med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjulig, lätt fyrhjulig eller tung fyrhjulig som avses i fordonslagen (82/2021) utan ett sådant tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik som krävs enligt artikel 6 i överenskommelsen om taxitrafik, eller

2) bedriver taxitrafik i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik,

ska för *olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

För fullgörande av den underrättelseskyldighet som avses i artikel 8 i överenskommelsen om taxitrafik har Transport- och kommunikationsverket trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur straffregistret och bötesregistret om representanterna för ett taxiföretag.

8 §

Ändringssökande

I fråga om beslut som fattats med stöd av denna lag får omprövning begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen (434/2003).

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors 10.11.2022

Statsminister

Sanna Marin

Kommunikationsminister Timo Harakka

ÖVERENSKOMMELSE MELLAN FINLAND OCH SVERIGE OM ÄNDRING AV ÖVERENSKOMMELSEN OM INTERNATIONELL TAXITRAFIK PÅ VÄG

Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering (nedan kallade de avtalslutande parterna) som avtalat om ändring av överenskommelsen av den 29 augusti 2011 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering om internationell taxitrafik på väg (nedan kallad överenskommelsen) har blivit eniga om följande

Artikel 1

Artikel 2, punkt 1, i överenskommelsen erhåller följande nya lydelse:

”1. taxitrafik sådan yrkesmässig trafik för persontransporter som utförs av ett taxiföretag antingen med en bil som är inrättad för befordran av högst åtta personer, förutom föraren, eller med ett annat fordon som får användas för taxitrafik enligt den nationella lagstiftningen i den avtalslutande parten inom vars territorium företaget är etablerat. Fordonet ska vara registrerat i Finland eller Sverige;”

Artikel 5, punkt a, i överenskommelsen erhåller följande nya lydelse:

”a) registrera transporten i taxameter eller liknande om sådant krävs i enlighet med den lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat;”

Artikel 6 första stycket i överenskommelsen erhåller följande nya lydelse:

”Med dokument i enlighet med artikel 5 punkt b) och c) avses för taxiföretag hemmahörande i Finland följande:

1. en kopia av det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik;
2. körtillstånd för taxiförare eller motsvarande yrkeskörtillstånd för personbil;
3. del I av registreringsutdraget för bilen eller del I av registreringsintyget, som bevisar att fordonet kan användas utomlands;
4. intyg över plombering av taxameter eller liknande om sådant krävs i enlighet med den nationella lagstiftningen;
5. individuell körjournal för förare;
6. om det finns säkerhetskamera i bilen, registerbeskrivning för kamera.”

Artikel 6 andra stycket, punkt 5, i överenskommelsen erhåller följande nya lydelse:

”5. senast utfärdade protokoll från taxameterbesiktning eller liknande om sådant krävs i enlighet med den nationella lagstiftningen.”

Artikel 9 första stycket i överenskommelsen erhåller följande nya lydelse:

”Med behöriga myndigheter enligt artikel 8 avses vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna överenskommelse den myndighet som har beviljat taxitillståndet i Finland och på motsvarande sätt Transportstyrelsen i Sverige. Med behöriga tillsynsmyndigheter enligt artikel 5 avses vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna överenskommelse finska och svenska polis-, tull och gränsbevakningsmyndigheter.”

Artikel 2

Denna överenskommelse träder i kraft trettio (30) dagar efter det att de avtalslutande parterna på diplomatisk väg skriftligen har underrättat varandra om att de nationella krav som respektive stat ställer för ikraftträdandet av ändringen av överenskommelsen har fullgjorts.

Denna ändring av överenskommelsen upphör att vara i kraft när överenskommelsen upphör att vara i kraft.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i Helsingfors den 11 mars 2022 i två exemplar på finska och svenska, varvid båda texterna är lika giltiga.

För Republiken Finlands regering

För Konungariket Sveriges regering

2.

Lag

om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012) 7 § 2 mom.,

ändras 2–6 § och 8 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 633/2018, 5 § sådan den lyder i lag 90/2021 och 8 § sådan den lyder i lag 1004/2015, samt fogas till lagen en ny 3 a §, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Skyldigheter för taxiföretag

Ett taxiföretag som är etablerat i Finland är vid utförande av sådan taxitrafik skyldigt att

1) iaktta de bestämmelser om taxitrafikens konsumentpriser som taxiföretagen ska iaktta i nationell trafik, och

2) efter körningen eller uppdraget föra tillbaka bilen till den stationsplats som avses i 2 § 5 punkten i lagen om taxitrafik (217/2007).

Taxiföretag som är etablerade i Finland och de som är anställda av sådana företag får inte obehörigen röja eller i syfte att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller i syfte att skada någon annan använda vad de, när de har bedrivit taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik, har fått veta om en kunds företags-hemligheter eller omständigheter som hör till privatlivet, om inte något annat föreskrivs i lag. Tystnadsplikten gäller även efter det att bedrivandet av trafiken eller anställningen har upphört.

2 §

Skyldigheter för taxiföretag

Ett taxiföretag som är etablerat i Finland är vid utförande av sådan taxitrafik som avses i överenskommelsen om taxitrafik skyldigt att

1) iaktta de bestämmelser om konsumentpriser i lagen om transportservice (320/2017) och de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa, som taxiföretagen ska iaktta i inrikes trafik, och

2) iaktta bestämmelserna om uppgifter som ska samlas in om taxiresor i 15 a § i lagen om transportservice.

Taxiföretag som är etablerade i Finland och förare som är anställda av sådana företag ska vid utförandet av taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden föreslår.

Taxiföretag som är etablerade i Finland och förare som är anställda av sådana företag ska vid utförandet av taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden

3 §

Påföljder

Om trafik har bedrivits i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, ska närings-, trafik- och miljöcentralen, efter att ha blivit underrättad av den myndighet som är behörig där överträdelsen ägde rum, återkalla taxitillståndet för viss tid eller helt och hållet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska också återkalla ett taxitillstånd om det har skett en allvarlig eller väsentlig försummelse av eller ett allvarligt eller väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 §.

(nya)

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i de fall som avses i 1 och 2 mom. i stället för att återkalla taxitillståndet ge taxiföretaget en varning, om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till *eller om de förseelser som avses i 1 mom. är ringa*.

Om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till, ska närings-, trafik- och miljöcentralen innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet att inom en utsatt tid rätta till bristen eller försummelsen.

3 §

Återkallande av tillstånd

Om trafik har bedrivits i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, kan *Transport- och kommunikationsverket*, efter att ha blivit underrättad om överträdelsen av den myndighet som är behörig där överträdelsen ägde rum, *återkalla det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik för viss tid eller helt och hållet*.

Transport- och kommunikationsverket kan också återkalla ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik om det har skett en allvarlig och väsentlig försummelse av eller ett allvarligt och väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 §.

I de fall som avses i 1 och 2 mom. kan Transport- och kommunikationsverket omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål.

Transport- och kommunikationsverket ska i de fall som avses i 1 och 2 mom. i stället för att återkalla tillståndet som berättigar till att bedriva taxitrafik ge taxiföretaget en anmärkning eller varning, om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Verket kan dock ge en varning endast om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet.

Om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till, ska Transport- och kommunikationsverket innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet att rätta till bristen eller försummelsen inom en av

Gällande lydelse

Den utsatta tiden får inte vara kortare än tre månader.

(nya)

4 §

Beskattnings

Ett taxiföretag som är etablerat i Sverige och som har rätt att bedriva taxitrafik i Sverige, anses inte ha tagit ett fordon i bruk i trafik inom finskt territorium på det sätt som avses i 2 § 1 mom. i bilskattelagen (1482/1994) endast på den grund att fordonet används i taxitrafik i enlighet med överenskommelsen mellan Finland och Sverige om taxitrafik.

5 §

Straffbestämmelser

Den som

1) bedriver yrkesmässig persontrafik med personbil eller med ett sådant fordon i kategori N som avses i 20 § i fordonslagen (82/2021) utan ett sådant taxitillstånd som krävs enligt överenskommelsen om taxitrafik, eller

2) bedriver taxitrafik i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, ska för olovligt utförande av

Föreslagen lydelse

Transport- och kommunikationsverket utsatt tid.

3 a §

Avgift för trafikförseelse som påförs för dokumentförseelse

Föraren kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen om taxitrafik anges om medförande och uppvisande av dokument som krävs vid framförande av fordon.

I fråga om påförande av avgift för trafikförseelse, innehållet i beslutet om avgiften, delgivningen av beslutet, betalningstiden för avgiften och verkställigheten av avgiften tillämpas 6 kap. i vägtrafiklagen (729/2018).

4 §

Beskattnings

Ett taxiföretag som är etablerat i Sverige och som har rätt att bedriva taxitrafik i Sverige, anses inte ha tagit ett fordon i bruk i trafik inom finskt territorium på det sätt som avses i 2 § 2 mom. i bilskattelagen (777/2020) på den grund att fordonet används i taxitrafik i enlighet med överenskommelsen om taxitrafik.

5 §

Olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige

Den som

1) bedriver yrkesmässig transport av personer på väg med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen (82/2021) utan ett sådant tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik som krävs enligt artikel 6 i överenskommelsen om taxitrafik, eller

2) bedriver taxitrafik i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik,

Gällande lydelse

taxitrafik mellan Finland och Sverige dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som försummar skyldigheterna enligt artikel 5 i överenskommelsen om taxitrafik att registrera transporten i en taxameter, medföra relevanta dokument i bilen och visa upp dokument, ska för *trafiktillståndsförseelse mot överenskommelsen mellan Finland och Sverige om taxitrafik* dömas till böter

6 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

För fullgörande av den underrättelseskyldighet som avses i artikel 8 i överenskommelsen om taxitrafik har närings-, trafik- och miljöcentralen trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur straffregistret och bötesregistret om representanterna för ett taxiföretag.

8 §

Ändringssökande

Ett beslut som fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

(nya)

Förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller återkallande av taxitillstånd får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslutet ska iakttas trots att ändring söks, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Föreslagen lydelse

ska för olovligt utförande av *taxitrafik mellan Finland och Sverige* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

(upphävs)

6 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

För fullgörande av den underrättelseskyldighet som avses i artikel 8 i överenskommelsen om taxitrafik har *Transport- och kommunikationsverket* trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur straffregistret och bötesregistret om representanterna för ett taxiföretag.

8 §

Ändringssökande

I fråga om beslut som fattats med stöd av denna lag får omprövning begäras. *Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen (434/2003).*

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

(upphävs)

(upphävs)

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

.